

Welkom bij 40 dagen hier & nu.

Veertig keer staan we stil bij wat het Koninkrijk van God betekent voor jouw dag en in jouw omgeving.

10 april

Vandaag is de bijdrage van Peter Wierenga. Op deze 31e dag van de 40-dagentijd wil ik je graag vertellen dat Jezus zondige mensen soms als voorbeeld gebruikt voor jou en mij.

Jezus werd ooit uitgenodigd door een zekere Simon de Farizeeër om bij hem thuis te eten. En tijdens die maaltijd staat er opeens een vrouw in de eetkamer. Iemand die in de stad bekend is als een prostituee, een zondares.

Het is een Bijbelgedeelte met een humoristisch begin en daarna de bijzondere manier waarop Jezus met mensen om gaat.

Hij benoemt het hart van de mens en het probleem!

Lukas zet eerst de humor van Jezus heel subtiel neer. Hij schrijft: "Simon zei bij zichzelf en dan lees je over die gedachten van Simon. Eén zo'n gedachte is: Als Jezus een profeet was, zou hij weten dat deze vrouw..."

Ik stel me voor dat Lukas in zichzelf lachend daarna de clou op schrijft. Jezus weet inderdaad wie de vrouw is. Maar... hij weet óók wat Simon denkt ... en dát maakt hij subtiel duidelijk. Want Hij gaat meteen in op die verborgen gedachte van Simon.

Daarna wordt het verhaal, volgens mij, pijnlijk voor Simon. Jezus speelt namelijk op de man. Omdat hij diens hart kent.

Stel jezelf die situatie eens voor. Je zit met een stel vrienden aan tafel. Jezus is je bijzondere gast. En dan opeens staat er een prostituee in de kamer. En dat Jezus dan zegt dat jouw gedrag als gastheer onder de maat is door jou te vergelijken met iemand die jij veroordeelt om haar gedrag!

Zo gaat het in dit verhaal. Telkens vergelijkt Jezus Simon - een man die de wet en de regels zo goed kent - met een prostitué - die zich niet aan de regels van God en de overheid houdt.

Jezus zegt:

Deze vrouw wast me wél. Jij deed dit niet, terwijl dit toch jouw taak is als gastheer!

Jij legde geen handdoek klaar! Deze vrouw gebruikt haar eigen haar!

En tussen de regels klinkt door: Jij, als wetsgeleerde, weet precies hoe het hoort. Je doet het niet. Zij wel.

En dan wordt Simon niet meer vergeleken, maar aangesproken, Op zijn gedrag, maar vooral op zijn hart. Jezus zegt: Kijk Simon! Hier staat iemand die jij heel slecht vind in vergelijking tot jezelf. Maar let op!

Ja let op. Ook als je niet Simon heet. Want volgens mij wordt elk mens hier aangesproken. Weet je wat deze zondaar weet? Weet jij dat ook?

Deze vrouw weet twee dingen: Ze wéet dat ze zondig is. En ze wéet dat ze zichzelf niet kan redden. Net zoals mensen die ziek zijn weten dat ze een dokter nodig hebben.

Wat Jezus hier letterlijk zegt is

Wanneer je weet dat zondig bent is er veel reden om liefdevol te leven. Omdat jou veel vergeven is.

Tim Keller geeft die kernboodschap van Jezus deze woorden: Weten dat je een 1 verdiend hebt, maar dat Jezus je een 10 wil geven! Deze vrouw is ervan overtuigd dat ze een 1 verdiend heeft. Ze wist het, ze geloofde het en gaf Jezus al haar liefde. En dan geeft Jezus haar die 10.

Onverdiend. Ongevraagd.

Het verhaal heeft een begin, een confronterend deel en dan die kern. Maar ook het slot van het verhaal is bijzonder. Het eerste slot is voor de zondaar: Jezus vergeeft haar vanwege haar zichtbare liefde voor Jezus. De tekst van Het verhaal houdt hier op.

Maar er is ook nog een cliffhanger. Dat is het tweede slot voor de nieuwsgierige lezers. Simon en zijn vrienden zitten namelijk nog steeds aan tafel. En Jezus ook. Over dat vervolg wordt helemaal niets geschreven.

Het is een liefdevol signaal. Typisch Jezus: Tot het einde houdt hij alle lijntjes open. Net als een dokter altijd klaar staat. Totdat je komt.

11 april

Het is vandaag dag 32 van de lijdenstijd en we denken na over het thema Dit is 'Gods wereld'. Deze bijdrage is geschreven door Hagar Prins.

Ik zit in het vliegtuig. De man naast me, een jonge Keniaan, ik schat hem zo'n 25 jaar, kijkt me vragend en ietwat ongelovig aan. "Dus je zegt eigenlijk dat mensen in jouw land denken dat ze God niet nodig hebben?" Hij is even stil, schudt zijn hoofd en zegt: "Dát is pas armoede...". Ik heb nog lang over zijn uitspraak nagedacht. En eindelijk begreep ik, nee voelde ik!, wat Jezus bedoelde in zijn gesprek met de rijke man.

Ik heb het over de tekst in Matteüs 19:16-26. Ik lees er een klein stukje uit, vanaf vers 23:

'Jezus zei tegen zijn leerlingen: "Luister goed! Ik zeg jullie dat het voor rijke mensen moeilijk is om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Ja, het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te kruipen, dan voor een rijk mens om het Koninkrijk van God binnen te gaan." Toen de leerlingen dat hoorden, werden ze er ongerust van. Ze vroegen: "Wie kan er dan worden gered?" Jezus keek hen aan en zei: "Bij mensen is dat onmogelijk, maar bij God is alles mogelijk."

Een kameel door die oog van een naald. Ik had het nooit echt goed begrepen. Niet echt laten landen. Ja, ik wist heus wel dat ik - alleen al doordat ik in Nederland woon- tot het percentage rijkste mensen van de wereld hoor. Maar dat die rijkdom, en die financiële onafhankelijkheid die daarin meekomt, bijna vanzelf een kloof tussen God en mensen drijft, dat had ik niet echt laten binnenkomen.

Terug naar het gesprek met de jonge Keniaan. We raakten in het vliegtuig aan de praat. Hij stelde zich voor; met twee namen. De laatste naam was zijn christelijke naam, vertelde hij me. Ik vertelde hoe ik heette en onze beide Bijbelse namen leidden al snel tot een gesprek over het geloof.

Ik houd daarvan: door mijn werk bij Verre Naasten spreek ik veel met buitenlandse geloofsgenoten en het is vaak zo verfrissend én verrijkend om met iemand uit een andere cultuur, met andere gewoontes en opvattingen, te praten over je geloof, over kerk-zijn. Deze keer bleek daarop geen uitzondering. Ik deelde met hem mijn ervaringen over het geloof dat ik tijdens mijn werkreis aantrof in Kenia; ik was ervan onder de indruk hoe mensen in echte afhankelijkheid van God leefden.

'Hoe zit het dan in Nederland?' vroeg hij me.

Ik vertelde hem dat in ons land minder dan de helft van de mensen gelooft. Dat begreep hij niet; hoe konden mensen nou denken dat ze God niet nodig hadden?!

Mijn conclusie was confronterend, niet in de laatste plaats voor mezelf: we hebben alles in Nederland zo goed voor elkaar. Hebben we trek? Dan gaan we naar de supermarkt, of in het ergste geval, naar de voedselbank. Zijn we ziek? We laten ons behandelen in het ziekenhuis. Hebben we geen werk, dan vangt de overheid ons op.

Kortom; we kunnen alles zélf regelen ... Waar hebben we dan nog een God voor nodig?! Dat besef kwam wel even binnen. Want is geloven juist niet: jezelf, je héle leven, overgeven aan God?! Erop vertrouwen dat Hij er altijd voor je is in het leven van hier en nu, en dat Hij weet wat jij als Zijn kind nodig hebt...

Het begrip armoede en het gesprek van Jezus met de rijke man kregen vanaf die dag een extra betekenis voor mij...; onze rijkdom leidt tegelijkertijd tot onze armoede; geestelijke armoede. Is dat iets wat je herkent in je eigen leven? Durf jij je volledig te laten leiden door God? Of ben je liever zelf nog in control?

Suggestie

Schrijf eens voor jezelf op: over welke dingen in je leven houd je graag zelf de controle? Wat zou er gebeuren als je die controle loslaat en ook die dingen in Gods hand legt?

Breng het in gebed bij God:

“Lieve Vader, grote God; leer mij dat ik alles van mijn leven in Uw handen wil leggen. Geef mij de moed om los te laten en op Uw wil en weg te vertrouwen.”

12 april

Het is vandaag dag 33 van de veertigdagentijd en we denken na over het thema 'Jouw hier en nu'. Deze bijdrage is geschreven door Derk Jan Poel.

Volle agenda's. Wie herkent dat niet? We zijn een bezig volkje. Vraag aan een gemiddelde Nederlander hoe het gaat en je krijgt als antwoord: druk. Het zal onze calvinistische inslag wel zijn 😊. Als onze agenda's en onze levens zo vol zitten, waar vind je dan in hemelsnaam de tijd om je geloof te delen of om iets voor een ander te doen? Misschien is een deel van de oplossing eenvoudiger dan je denkt.

In de afgelopen periode hebben we samen nagedacht over hoe God ons wil gebruiken, hier en nu. Van Mozes en David en de weduwe van Sarfat leerden we dat God de dingen gebruikt die je al in handen hebt. Misschien is de belangrijkste les voor vandaag wel dat je agenda een van die dingen is!

Van Peter kregen we eerder in deze podcastserie al de tip om met onze agenda's in de hand te bidden voor de mensen die we die dag gaan ontmoeten. 'Dank u wel Heer voor mijn afspraak met Roelof vandaag. Wilt U mij daarin de gelegenheid geven om iets van U uit te delen?'. Een goede gewoonte, die je dag verbindt met God.

Jezus komt door jou en mij heen in onze kerk, ons netwerk en onze buurt wonen. In het gewone leven van elke dag. Op je werk in het contact met je collega's en klanten, met je burens, op die vroege zaterdagochtend bij de voetbalwedstrijd van je dochter. Je gaat niet op pad met het goede nieuws, je bent het goede nieuws! Als je zo naar je dag gaat kijken, worden de meest gewone ontmoetingen kleine kansen om iets van het Koninkrijk te laten zien en ervaren.

Hoe dat eruit kan zien? Neem Jacqueline, ze is net twee jaar geleden tot geloof gekomen. Ze zegt: 'Mijn huis is Gods huis. Eigenlijk is het ons huis, dus. En als er dan mensen bij me eten en bij mij op bezoek zijn, zijn ze dus ook bij God aan tafel en op bezoek. Dat betekent ook dat mensen welkom zijn als het mij niet uitkomt. Omdat mijn huis niet alleen van mij is, maar ook van God.'

Of neem Frank en Liesbeth met hun blonde tweeling van 4. Op een gegeven moment realiseerden ze zich dat er veel mensen zijn die veel alleen eten. Alleenstaanden, mensen met een klein sociaal netwerk of mensen met een kleine beurs. Terwijl eten juist een hele sociale gelegenheid is. Daarom koken ze sinds anderhalf jaar elke dinsdag een maaltijd waarbij iedereen die wil mag aanschuiven. Want eten doen ze toch. In het begin nodigden ze bepaalde mensen bewust uit. Nu hoeft dat niet meer. Als je wilt aanschuiven, dan is een appje voldoende. En zit de tafel vol, dan ben je de week erop van harte welkom.

Ronald van 28 is het laatste voorbeeld. Hij is een fervente bezoeker van de sportschool. Drie keer in de week gaat hij voor het werk een uurtje fitnesssen. Sinds een half jaar heeft hij

contact met Richard, een getatoeëerde kopie van Arnold Schwarzenegger. Het begon met kleine gesprekjes, waarin Richard hem tips gaf over bepaalde oefeningen en de juiste voeding. Nu trainen ze regelmatig samen. In de kleedkamer volgen steeds vaker wat serieuzere gesprekken. Het kruis dat Ronald op zijn schouder heeft laten tatoeëren was aanleiding voor een tof gesprek over wie Jezus voor Ronald is. Vorige week vertelde Richard dat zijn opa op sterven ligt. Een gesprek over leven voor en na de dood volgde.

Zomaar drie voorbeelden uit het gewone leven. Ze laten zien dat God jou en mij wil gebruiken met wat je al in handen hebt. Je agenda bijvoorbeeld! Door zo bewuster naar je dag te kijken, worden gewone ontmoetingen met gewone mensen kansen om iets van het Koninkrijk met hen te delen.

13 april

Het is vandaag dag 34 van de lijdenstijd. Deze bijdrage is geschreven door Nanda Langkamp.

Morgen is het Palmzondag, de eerste dag van de Stille week. De laatste week van de 40-dagentijd. In deze podcast geef ik een aantal tips voor gezinnen om samen met kinderen de verhalen die bij deze week horen te lezen en ervaren.

Kies uit deze tips de dingen die aansluiten bij de interesses en leeftijden van jouw gezinsleden. Je kunt het hele pakket gebruiken, maar ook onderdelen. Wees realistisch over wat haalbaar is voor jullie gezin.

Straks geef ik uitleg. Een uitgebreide beschrijving van wat ik hier kort vertel, kun je vinden op 40dagenhierennu.nl. Na het luisteren van deze podcast kun je een bestand downloaden en printen om mee aan de slag te gaan.

Tip 1: Maak een Paastuintje

Deze eerste tip is bedoeld voor gezinnen met wat jongere kinderen, denk aan de leeftijd in de onder- en middenbouw van de basisschool.

Een paastuintje maken helpt om het verhaal over het lijden en sterven van de Here Jezus dichterbij kinderen te brengen, zodat ze er meer van gaan begrijpen.

De basis voor het paastuintje maak je zo: je vult een schaal of een dienblad met potgrond of zand en legt er een glas of potje in, dat je ook bedekt met grond. Dit is het open graf, dat de hele stille week op de achtergrond aanwezig is. Want we weten: daar loopt het op uit. Alles wat gebeurde in de week voor het sterven van de Here Jezus was erop gericht dat Hij zou gaan sterven, maar ook weer zou opstaan uit de dood!

Iedere dag van de stille week lees je een stukje van het verhaal over het lijden en sterven volgens het rooster op de download. Je kunt voor jonge kinderen de verhalen voorlezen uit de kinderbijbel. Voor kinderen die wat ouder zijn kun je bijvoorbeeld gebruik maken van de Bijbel in gewone taal.

De kinderen mogen elke dag een symbool dat met het voorgelezen verhaal te maken heeft in het tuintje zetten. Het tuintje groeit dus in de loop van de week uit tot een tuin waarin het complete verhaal te zien is.

Als extraatje kun je ervoor kiezen om de kinderen deze week een bijbeltekst uit het hoofd te laten leren. Bijvoorbeeld de bekende tekst uit Johannes 3 vers 16: Want God houdt zoveel

van de mensen, dat Hij zijn enige Zoon aan hen heeft gegeven. Iedereen die in Hem gelooft, zal niet verloren gaan, maar zal het eeuwige leven hebben.

Het leesrooster met de uitleg van de voorwerpen die in het tuintje geplaatst worden, kun je downloaden via 40dagenhierennu.nl/stilleweek.

Tip 2: symboliek met kaarsen

Zijn jullie kinderen al wat ouder? Dan is de volgende tip misschien geschikt (ik denk hierbij aan kinderen in de leeftijd van de bovenbouw van de basisschool en ouder).

Je kunt hetzelfde leesrooster gebruiken als bij tip 1. Naast het lezen van de verhalen maak je gebruik van de symboliek van licht en donker. In de loop van de stille week wordt het donkerder. De dood nadert.

Je gaat zo te werk: je gebruikt 5 kleine kaarsen en 2 grote. De grote kaars staat symbool voor Jezus. Op Palmzondag branden de 5 kleine kaarsen en 1 grote tijdens het lezen van het verhaal. Als het verhaal gelezen is, blaas je 1 kleine kaars uit. Op maandag branden er nog 4 kleine kaarsen en de grote. Ook dan blaas je na het verhaal weer een kleine kaars uit. Zo verdwijnt het licht langzaam maar zeker iedere dag van de stille week een beetje meer. Tot je op Goede Vrijdag de grote Jezus-kaars uitblaast. Jezus is gestorven. Zijn licht is gedoofd.

Maar op Paasmorgen mag het nieuwe licht aangestoken worden. Jezus heeft de dood overwonnen en is waarlijk opgestaan!

Ik wens je samen met je gezin een gezegende stille week toe!